

در سفر روحانی به ارمنستان مطرح شد

آرزوی صلحی پایدار درقرهباغ

گروه سیاست: سفر دوره‌ای «حسن روحانی»، رئیس‌جمهوری به منطقه «اوراسیا» روز گذشته با ورود مسافران دولت به «ایروان»، پایتخت ارمنستان آغاز شد. او در بدو ورود به فرودگاه بین‌المللی «زواتوتس» از سوی «سرژ سرکیسیان»...

صفحه ۳

پنجشنبه ۲ دی ۱۳۹۵ • ۲۲ ربیع‌الاول ۱۴۳۸ • ۲۲ دسامبر ۲۰۱۶

روزنامه

رئیس فراکسیون امید:

امیدوارم خبرهای خوبی از حصر و ممنوع‌التصویری بشنویم

گروه سیاست: «محمدرضا عارف»، رئیس فراکسیون امید در نشست بررسی جنبش دانشجویی در جمع دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، با اشاره به اینکه امروز انقلاب اسلامی ایران به بلوغ رسیده و در حال پائنهان در پنجمین دهه عمرش است ...

صفحه ۲

سال چهاردهم • شماره ۲۷۵۷ • ۲۰ صفحه • ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

استقلال صندوق‌ها

قربانی تصمیمات سیاسی نشود

حسین راغفر . عضو هیأت‌علمی دانشگاه

عکس: روفقه رستگاری، شرق

در میان مباحثی که مرتبط با صندوق تأمین اجتماعی و انتقال منابع آن به سایر نهادهای در بررسی پیرامون لایحه برنامه ششم توسعه جریان دارد با به طور کلی‌تر در لایه‌های پیشنهادهایی که نمایندگان مجلس شورای اسلامی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی دنبال می‌کنند، چندین نکته تأمل‌برانگیز وجود دارد که اولین آن بی‌توجهی به اصل اساسی استقلال سازمان تأمین اجتماعی است. واقعیت این است که منابع صندوق تأمین اجتماعی، منابعی دولتی و حکومتی نیستند که مجلس شورای اسلامی برای آنها بدون توجه به ماهیت ویژه این صندوق تصمیم‌گیری کند. مجلس البته از این اختیار برخوردار است که برای کمک به صندوق‌های بیمه‌گر اجتماعی کمک‌هایی را مصوب کند، اما بنا به صراحت‌های قانونی و اصول و قواعد شناخته‌شده علمی، نمی‌تواند با تصمیمات دارای بار سیاسی دخل و تصرفی در منابع آنها انجام دهد. علت این مسئله هم روشن است. منابع صندوق‌ها، متعلق به صاحبان آنهاست و قاعدتاً بیمه‌پردازان برای دوران سالمندی و استفاده از دست‌رنج سرمایه‌گذاری‌هایشان، محق به بهره‌گیری از آن هستند. در این میان، بخشی از این منابع هم به حکم قانون باید مصروف بخش درمان آنها شود. از همین رو است که بخش بزرگی از منابع صاحبان صندوق در نسل‌های مختلف در حوزه درمان (در قالب بیمارستان‌ها و درمانگاه‌ها و...) سرمایه‌گذاری شده و این امکان را برای بازنشستگان و بیمه‌پردازان به وجود آورده که خود و نسل‌های آینده‌شان از خدمات آن استفاده کنند؛ بنابراین از این نظر می‌توان گفت منابع متعلق به صاحبان پس‌اندازهاست، اما متأسفانه در مسیر اجرای طرح موسوم به اصلاح نظام سلامت یا همان طرح تحول نظام سلامت که هزینه‌های گزافی را باعث شده و در مواردی بر خلاف اهداف ترسیمی اولیه، موجب اتلاف بخش بزرگی از منابع موجود شده، به این صندوق و منابع آن نیز هزینه‌های هتک‌تحمیل شده است. این یک واقعیت است که این طرح بزرگ در اجرا و به‌ویژه در فرایند ارائه خدمات با چالش بزرگی مواجه شده که از جمله آن رشد بی‌حدوحساب تقاضای القلایی و همچنین اثرگذاری بر بازار تولید، فروش و عرضه دارو است. تلخ‌تر آنکه عمده بار مالی اجرای این طرح با استفاده از اعتبارات صندوق‌های بیمه‌ای انجام شده است. موارد بسیار زیادی از بهره‌کشی از منابع صندوق‌های بیمه‌ای را می‌توان بیان کرد، اما به دلیل ضعف نظارت از سوی نهادهای ناظر، این طرح در مقطع زمانی کنونی مشکلات گسترده‌ای را موجب شده است. مسئله مهم‌تر، غفلتی است که در نحوه استفاده از منابع صندوق‌ها انجام شده است. متأسفانه بخشی بزرگی از منابع به جای اینکه در فرایند بهداشت و پیشگیری و کنترل هزینه‌ها سرمایه‌گذاری شود، در فرایندهای عملیاتی و درمانی متمرکز شده است. در سوی دیگر این‌گونه رفتارها، باید به عملکرد دولت‌ها نگرست. صندوق‌ها و به‌ویژه سازمان تأمین اجتماعی درگیر مسائل مبتلابه خودشان هستند و عملکرد دولت‌ها نیز به وضعیت بحرانی آنها دامن زده است. بارها اتفاق افتاده که دولت‌ها برای حل مسائل روز خودشان تصمیماتی گرفته‌اند که نه‌تنها مشکلات صندوق‌ها را مرتفع نکرده، بلکه عملاً هزینه‌هایی برای دولت‌های بعدی تراشیده که امکان جبران‌شان را به مراتب برای آنها دشوارتر کرده است.

ادامه در صفحه ۴

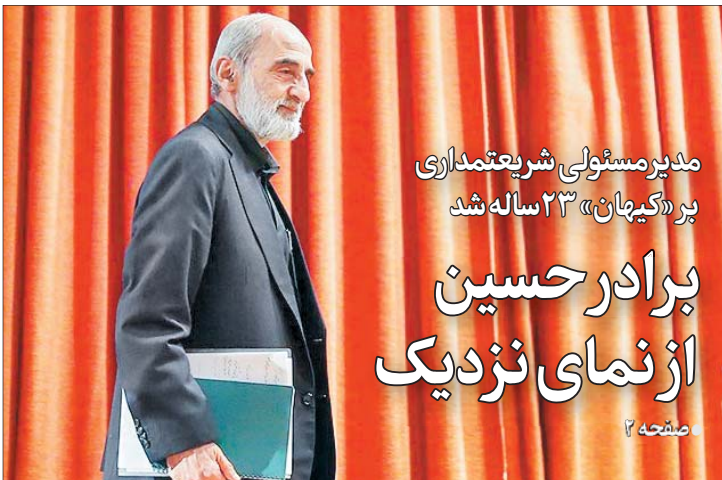
ابراهیم یزدی روایت کرد

محرمانه مک‌فارلین

• موشک ۲ هزار دلاری را ۱۲ هزار دلار می‌فروختند

• قربانی فر از افسران ساواک بود که با موساد کار می‌کرد

صفحه ۱۹

مدیر مسئولی شریعت‌مداری بر «کیهان» ۲۳ ساله شد

برادر حسین از نمای نزدیک

صفحه ۲

یادداشت

قربانیان خشونت کلامی

مرد، شجاعت یا امکان و توان پیگیری قانونی را دارند، آیا پرداخت دیه در نهایت می‌تواند عامل بازدارنده‌ای برای خشونت مجدد باشد یا خیر. متأسفانه آماری در این‌باره وجود ندارد؛ ولی باز به‌عنوان یک حداقل قانونی حمایت‌کننده، درخور توجه است. درخصوص توهین و تحقیر نیز زنان برای اثبات این نوع خشونت، در موضع ضعیفی قرار دارند. براساس دانسته‌های روان‌شناسی تحقیر مدام، انسان را به موجودی بی‌اعتمادبه‌نفس، ضعیف، رنجور و افسرده بدل می‌کند. آیا زنی که دائم از سوی همسرش تحقیر می‌شود، در معرض خشونت نبوده است؟ آیا مجازاتی برای چنین رفتاری از ناحیه زوج در نظر گرفته شده؟ پاسخ منفی است. رویکرد قانون در این‌گونه موارد کاملاً مسامحه‌آمیز بوده و تلقی خشونت از این ناهنجاری ندارد، هرچند ماده ۶۰۸ قانون مجازات اسلامی فحاشی را به‌طورکلی جرم تلقی و برای آن مجازات تعیین کرده است؛ ولی این پرسش مطرح است که مگر راه اثبات جرم یادشده در محاکم قانونی غیر از این است که با شهادت شهود امکان‌پذیر باشد، آیا همواره امکان حضور ناظر و یک عضو بیرونی به عنوان شاهد در محیط خصوصی و خانوادگی وجود دارد؟ بسیاری از زنانی که شوهرشان به آنها هتک می‌کند، به دلیل اینکه در محیط خفی این توهین‌ها شده، قادر به اثبات نیستند. در صورت مداومت توهین‌ها و تحقیر چنانچه زوجه خود را در عسر و حرج دیده و به این اعتبار تقاضای طلاق کند، اول آنکه به شرح فوق قادر به اثبات نیست و دوم اینکه اصولاً

برای دادگاه‌های خانواده عموماً این وضعیت دلالت بر عسرت زوجه تلقی نمی‌شود و زن باید به منزل مشترک برگردد و شرایط نامناسب و فاقد آرامش و امنیت را تحمل کند. در چنین شرایطی باید کودکان نیز پرورده شوند، آیا این محیط برای پرورش یک کودک مناسب است؟ رشد و بالندگی در چنین شرایط نامطلوبی نه‌تنها امکان‌پذیر نیست که جامعه در بهترین حالت در آینده با مردی خشن یا زنی پرخاشگر مواجه خواهد بود که اطرافیان‌ش را به ستوه خواهد آورد و آنچه را در کودکی دیده بازتولید خواهد کرد. فراموش نباید کرد زخم حاصل از خشونت فیزیکی به مرور زمان یکی دیرتر و دیگری زودتر از بین می‌روند؛ ولی تألمات روحی چطور؟ آیا احساس تحقیر و کاهش اعتمادبه‌نفس به‌جامانده از توهین‌ها و تحقیرها نیز درمان می‌شود؟ اگر پاسخ مثبت باشد که حداقل در بسیاری از موارد چنین نیست، با فرض امید به درمان، در چه بازه زمانی امکان بهبود روانی وجود دارد و آیا قانون‌گذار نباید برای قربانیان چنین رفتارهای خشونت‌آمیزی تمهیدی ببیند؟ یادآوری می‌شود نگاهی اجمالی به صفحه حوادث روزنامه‌ها مؤید این حقیقت است که شوهرکشی به‌مراتب بیشتر از سالیان دور شده، آیا رابطه‌ای بین قوانین سخت‌گیرانه برای تقاضای طلاق از سوی زن و شوهرکشی وجود ندارد؟ بهتر نیست دادگاه‌ها به جای دغدغه بالا رفتن آمار طلاق، به مشکلات حادثی که ممکن است در صورت بقای زوجیت حادث شود ببیند؟

ادامه در صفحه ۵

لیدا عسکرنیا وکیل دادگستری

قانون‌گذاری و چه از طریق استفاده ابزاری از ارزش‌ها و با تعیین و تحمیل حسن و قبح‌های عرفی برسند و در نهایت نیز با استفاده از زور بازوی خود زنان را در موقعیت جنس دوم قرار دهند. در ایران اگر بخواهیم به وضعیت کنونی زنان در جامعه نگاه کنیم، به نسبت دهه‌های گذشته قوانین حمایتی زنان روند روبه‌رشدی داشته که آن‌هم در سایه مطالبات جدی زنان و آگاهی آنها از حقوق خود انجام شده است، هرچند هنوز با کاستی‌هایی جدی در این حوزه مواجه هستند. خشونت در خانواده به دلیل شرایط خاص آن و خصوصی‌بودن محیط خانواده قابل کشف نیست و بیشتر به حالت پنهان است. به دلیل وجود عناصر فرهنگی مانند حفظ آبرو، صبوری زنان در برابر ناملایمات و به نوعی قائل‌بودن حق اعمال خشونت از سوی مرد به عنوان یک فاکتور مردانه، ذاتی و تغییرناپذیر و از سویی نبود امکان تحقیق و تدقیق در این حوزه، به‌دست‌آوردن آمار واقعی خشونت امکان‌پذیر نیست. هرچند رویارویی با خشونت‌های اجتماعی که هر روزه همگان با آن مواجهیم می‌تواند ما را با گونه‌هایی از خشونت که بعضی از زنان در خانواده با آن مواجه‌اند آشنا کند. خشونت خانگی طیف وسیعی از توهین و تحقیر تا آزار جنسی و صدمه فیزیکی را شامل می‌شود. درباره ضرب و جرح، قانون‌گذار تمهیداتی اندیشیده و زمینه مناسبی برای امنیت جانی زن از طریق مراجعه به پزشکی قانونی و طرح شکایت فراهم کرده است؛ اما چند درصد از زنان ما در صورت بروز خشونت از ناحیه

«من زنی را دوست دارم که وقتی گفتم بمیر بمیرد!»: گوینده این جمله مردی است جوان، دارای مدرک کارشناسی ارشد که همسر هنرمند تحصیل‌کرده‌اش را خطاب قرار داده است. تلخی واقعیت را به جان بخیرم و با چشمانی باز و به‌دور از خودفریبی به جامعه پیرامون‌مان بنگریم؛ در طول روز با چه میزان از خشونت کلامی و رفتاری در خیابان، سوار ماشین، در صف نان، در ادارات و... مواجه هستیم. اینها نشانه‌هایی از خشونت فراگیر است که متأسفانه روزبه‌روز بر تعداد و انواع آن افزوده می‌شود. نگاه مهربان و غیرخصمانه از سوی یک شهروند که احیاناً لبخندی نیز بر لب داشته باشد، تحفه تعجب‌آور و خیال‌انگیزی است که ممکن است برحسب خوش‌شانسی در گيرودار یک روز نصیب‌مان شود. طبیعتاً این خشونت از جامعه کوچک‌تری به نام خانواده شروع شده است که این‌گونه در اجتماع بزرگ‌تر به اشکال مختلف نمود پیدا می‌کند. در این گفتار درصدد چرایی خشونت رو به فزونی در جامعه ایران نیستم، بلکه آنچه در این فرصت کوتاه واکاوی می‌شود، چرایی خشونت خانگی علیه زنان، انواع آن و رویکرد قانون نسبت به این ناهنجاری است. مردان توانستند در گذر قرن‌های متمادی به اهداف و مقاصد خود، چه از طریق

حرف اول . اقتصاد

جفا به آب در برنامه ششم توسعه

حجت میان‌آبادی پژوهشگر هیدروپلیتیک و دیپلماسی آب

کلیات لایحه برنامه ششم توسعه (۱۳۹۶ تا ۱۴۰۰)، در مجلس تصویب شده و جزئیات آن در حال بررسی است. بخش هشتم این لایحه، به برنامه‌ها و الزامات دولت در زمینه آب اختصاص دارد که شامل سه ماده (مواد ۴۵، ۴۶ و ۴۷) و ۱۸ بند است. بررسی کلی مواد و بندهای مرتبط با بخش آب مندرج در این لایحه نشان می‌دهد این بخش از برنامه ششم توسعه، از ضعف‌ها و کاستی‌های جدی در مسئله سیاست‌گذاری آب رنج می‌برد و سیاست‌گذاری‌های کلان در مدیریت آب در کشور همچنان فاقد رویکرد مناسب در این زمینه است و نگاه و رویکرد سازهمحور و تأکید بر مدیریت عرضه به جای تمرکز بر روش‌های مبتنی بر مدیریت تقاضا، همچنان یک ضعف و مشکل اصلی و ابتدایی در سیاست‌گذاری کلان آب در کشور است. شیرین‌سازی آب دریا، انتقال بین‌حوضه‌ای داخلی، برداشت و انتقال آب از دریاچه‌های بسته، بهره‌برداری از منابع آب تالاب‌ها، احداث بندهای انحرافی و سدهای کوچک و امکان برداشت آب از زیستگاه‌های حساس کشور، بخشی از مهم‌ترین سیاست‌های پیشنهادی گنجانده‌شده در بخش آب لایحه ششم توسعه است که دولت ملزم و مکلف به اجرای آنها شده است.

ادامه در صفحه ۴

مراسم چهلمین روز درگذشت آیت‌الله‌العظمی

موسوی‌اردبیلی در روز پنجشنبه مورخ

دوم دی‌ماه از ساعت ۱۴ الی ۱۷ در سالن اجتماعات

مؤسسه مطالعات دین و اقتصاد برگزار می‌شود.

سخنرانان: دکتر محمدرضا بهشتی، حجت‌الاسلام

دکتر محمدرضا یوسفی، آیت‌الله دکتر رحیم نوبهار

و دکتر فرشاد مؤمنی

مؤسسه مطالعات دین و اقتصاد

بازگشت همه به‌سوی اوست

خانواده محترم نظری

با کمال تأثر و تأسف مصیبت وارده را تسلیت عرض کرده و از خداوند متعال برای آن مرحومه غفران الهی و برای بازماندگان مبر مستلت داریم.

مدیران و پرسنل شرکت بهینه‌سازان نوآندیش

ارتباط با روزنامه‌شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR